

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně: **Masarykova nemocnice Rakovník s.r.o.**, IČO 05212146
sídlem Kotíkovská 927/19, 323 00 Plzeň
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Machem
sídlem Viktora Huga 377/4, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spočívá v neuvedení žalobkyně v seznamu

akreditovaných zařízení, v jehož důsledku byla žalobkyně nucena vrátit (na základě výzvy k vrácení dotace ze dne 7. 2. 2019, č. j. MZDR 6103/2019-1/VLP) dotaci.

2. V žalobě upozornila žalobkyně, že se nejprve domáhala nápravy zasláním podnětu pro zajištění souladu seznamu akreditovaných zařízení s faktickým stavem ze dne 12. 2. 2019 a dále pak přípisem ze dne 25. 3. 2019. K nápravě však dosud nedošlo. Žalobkyně uvádí, že seznam akreditovaných zařízení představuje významný zdroj informování veřejnosti o subjektech, kterým byla udělena akreditace pro uskutečňování konkrétního vzdělávacího programu ve smyslu § 13 zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (dále jen „ZUOZ“). Tento seznam ovlivňuje personální situaci na pracovišti žalobkyně. Neuvedení žalobkyně v seznamu akreditovaných zařízení způsobuje, že si ji lékaři nevolí jako místo pro specializační vzdělávání, ačkoli k tomu splňuje všechny předpoklady stanovené ZUOZ. Žalobkyně provozuje zdravotnické zařízení v okrese Rakovník, kde je jediným poskytovatelem zdravotní péče v jí poskytovaném rozsahu. Postup žalovaného tak vedle zásahu do práv žalobkyně zasahuje i do veřejných zájmů, které zahrnují ochranu veřejného zdraví. Žalobkyně se stran tvrzeného zásahu analogicky opírá o usnesení zvláštního senátu ze dne 1. 8. 2017, č. j. Konf 28/2014-64, dle něž neprovedení zápisu do seznamu advokátních koncipientů nebo advokátů představuje nezákonný zásah.
3. Žalobkyně dále uvádí, že vznikla ke dni 30. 6. 2016 odštěpením od společnosti PRIMAVED Healthia s.r.o., IČO 26397943 (dále též „PRIMAVED Healthia“). Na žalobkyni přešla část jmění rozdělované společnosti v souladu s ust. § 244 odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev (dále jen „zákon o přeměnách“). Dle tohoto ustanovení rozdělovaná společnost nezaniká, ale vyčleněná část jejího jmění přechází na existující nebo vznikající jednu nebo více nástupnických společností. Společnosti PRIMAVED Healthia byla rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 9. 4. 2009, č. j. 6791/2009 udělena akreditace pro obor specializačního vzdělávání chirurgie na dobu 7 let. Následně byla tato akreditace prodloužena rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 1. 2016, č. j. MZDR 464/2016-2/VLP, a to na 9 let od právní moci rozhodnutí (do 19. 5. 2025).
4. Dle zákona o přeměnách na žalobkyni přešla vyčleněná část jmění jejího právního předchůdce (společnost PRIMAVED Healthia), která disponovala akreditací a u které je v seznamu akreditovaných zařízení uvedena v závorce Nemocnice s poliklinikou Rakovník. Tato vyčleněná část jmění představuje část obchodního závodu ve smyslu ust. § 205 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který představuje organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Obchodní závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu. Dle žalobkyně jde tak o věci hmotné i nehmotné, přičemž akreditace představuje právo, které je nerozlučně spjato s provozem zdravotnického zařízení, na které byla navázána pro účely vzdělávání mladých lékařů. Z projektu přeměny je patrné, že na žalobkyni přešly téměř všechny věci movité, které jsou nezbytné k provozu zdravotnického zařízení a všechno technické vybavení pro zajištění specializačního vzdělávání v oboru chirurgie. Zároveň přešla i smlouva o nájmu nemovitosti, kde bylo zdravotnické zařízení dříve provozováno společností PRIMAVED Healthia. Na žalobkyni přešli i zaměstnanci.
5. Skutečnost, že účinky pravomocného rozhodnutí mají vliv a jsou závazná i pro právní nástupce subjektu vyplývá ze zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „správní řád“), který představuje jiný zákon ve smyslu § 244 odst. 2 zákona o přeměnách. Správní řád je subsidiárně aplikovatelný i v řízení o udělení akreditace a v § 73 odst. 2 stanoví, že jestliže je pro práva a povinnosti účastníků určující právo k movité nebo nemovité věci, je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků ve smyslu § 244 odst. 2 zákona o přeměnách. Jako příklad žalobkyně uvádí stavební povolení, které přechází na nového vlastníka, neboť je vázáno na věc, nikoli na žadatele. Akreditace je tak způsobilým předmětem přechodu. Je navázaná na splnění předpokladů uvedených § 14 ZUOZ, mezi které patří mimo jiné i technické a věcné vybavení pro zajištění vzdělávání nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem. Žalobkyně dále doplňuje, že sám ZUOZ v § 17 odst. 4 užívá pojmu akreditované zařízení, nikoli akreditovaná osoba. Možnost přechodu akreditace vyplývá i ze samotného ZUOZ, který ve znění účinném do 30. 6. 2017 v § 17 odst. 9 uvádí, že: „Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu...“ Smyslem zákona je tak nastavit podmínky, aby při zániku zařízení nebyli dotčeni vzdělávající se lékaři. Pokud se akreditované zařízení odštěpilo, tím spíše musí akreditace přejít na žalobkyni. Jestliže podmínky pro udělení akreditace splňoval obchodní závod PRIMAVED Healthia, podmínky musí splňovat i žalobkyně, na kterou přešla část obchodního závodu zahrnující všechny personální a technické předpoklady. Opačný výklad by byl kontradiktorní smyslu a účelu akreditace jako takové a vzdělávání lékařů.

6. Z těchto důvodů žalobkyně navrhuje, aby soud žalovanému zakázal, aby pokračoval v porušování práva žalobkyně a přikázal mu, aby žalobkyni zapsal na seznam akreditovaných zařízení vedený ministerstvem zdravotnictví pro obor specializačního vzdělávání chirurgie. Alternativně žalobkyně požaduje, aby v případě, že v mezidobí dojde k ukončení nezákonného zásahu, soud určil, že popsáný zásah byl nezákonný.
7. Žalovaný v písemném vyjádření nejprve uvedl, že žalovaná vznikla dne 1. 7. 2016 odštěpením od společnosti PRIMAVED Healthia, která byla akreditována. Projekt přeměny však neobsahuje žádné skutečnosti, ze kterých by plynul případný převod akreditace. K právnímu nástupnictví žalovaný konstatuje, že dle § 17 odst. 9 tehdy účinného ZUOZ akreditace zanikala v případě zániku akreditovaného zařízení a pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přešly na nástupnickou právnickou osobu, byl výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení.
8. V daném případě však původní držitel akreditace nezanikl, proto tak nelze mít za to, že práva a povinnosti z akreditace přešly na nástupnickou osobu vzniklou odštěpením. Dle žalovaného nadto akreditace nemůže být předmětem převodu ani přechodu, proto nemůže být žalobkyně právním nástupcem ve věci akreditace. Akreditovaným zařízením pro obory anesteziologie a intenzivní medicína a obor chirurgie byla společnost PRIMAVED Healthia. S odkazem na již zmíněné ust. § 17 odst. 9 ZUOZ žalovaný uvádí, že akreditované zařízení nezaniklo, a proto akreditace nezanikla, ale ani nepřešla na právního nástupce. Přechod akreditace byl vázán na zánik akreditovaného zařízení. Z podmínek pro udělení akreditace i z citovaného ust. § 17 odst. 9 žalovaný dovozuje, že v případě akreditace se jedná o správní akt ad personam, resp. na osobu (subjekt), jemuž byla udělena. Proto nebyl automaticky možný přechod akreditace v případě různých přeměn společností.

9. K námitce žalobkyně, že ZUOZ používá pojem „akreditované zařízení“, nikoliv „akreditovaná osoba“ žalovaný konstatuje, že se jedná o nedůslednost zákonodárce stran terminologie a výkladem nelze než dospět k závěru, že pojem „akreditované zařízení“ je chápán jako osoba, které byla udělena akreditace, nikoliv jako závod. Povinnosti akreditovaných zařízení totiž stěží může plnit neživý soubor jmění, ale konkrétní provozovatel akreditovaného zařízení, jímž je osoba, které bylo uděleno oprávnění k poskytování zdravotních služeb.
10. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
11. V replice ze dne 20. 9. 2019 žalobkyně zopakovala argumentaci uvedenou již v žalobě.
12. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně (výzva doručena žalobkyni prostřednictvím jejího zástupce dne 2. 5. 2019) ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřila a ani žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřil (§ 51 s. ř. s.).
13. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
14. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
15. Podle ust. § 17 odst. 9 ZUOZ účinného do 30. 6. 2017 *Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.*
16. Podle ust. § 17 odst. 10 ZUOZ účinného do 30. 6. 2017 *Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jímž byla akreditace odňata.*
17. Podle ust. § 17 odst. 4 písm. b) ZUOZ *Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí obsahuje název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení dané části vzdělávacího programu*
18. Podle ust. § 244 odst. 2 zákona o přeměnách *Odštěpením rozdělovaná společnost nebo družstvo nezaniká, ale vyčleněná část jejího jmění včetně případných práv a povinností z pracovněprávních vztahů přechází na existující nebo vznikající jednu nebo více nástupnických společností nebo družstev podle projektu odštěpení a společníci nebo členové rozdělované společnosti nebo družstva se stávají i společníky nebo členy jedné nebo více nástupnických společností nebo družstev, nestanoví-li tento zákon nebo jiný zákon něco jiného.*
19. Podle ust. 179 občanského zákoníku *Právnická osoba se rozštěpením rozděluje se založením nových právnických osob, nebo se rozděluje za současného sloučení s jinými právnickými osobami (dále jen „rozdělení sloučením“). Právnická osoba se může založit i odštěpením, nebo spojením více způsobů rozdělení. Rozdělení sloučením, odštěpením, jakož i jiné způsoby rozdělení, se považují za převod činnosti zaměstnavatele.*

(2) *Pokud rozdělením rozdělovaná právnická osoba zaniká a její práva a povinnosti přecházejí na několik nástupnických právnických osob, pak a) jsou-li na rozdělení nástupnické právnické osoby zúčastněny jako osoby již existující, jedná se o rozštěpení sloučením, b) mají-li nástupnické právnické osoby rozdělením teprve vzniknout, jedná se o rozštěpení se založením nových právnických osob.*

(3) *Při rozdělení právnické osoby odštěpením se rozdělovaná právnická osoba neruší, ani nezaniká, ale vyčleněná část jejích práv a povinností přechází na existující nebo nově založenou nástupnickou osobu.*

20. Žalobkyní tvrzený zásah má spočívat v porušení práva žalobkyně být uvedena žalovaným v seznamu akreditovaných zařízení, neboť disponuje akreditací, jež na ni přešla v okamžiku rozdělení společnosti PRIMAVED Healthia. S touto argumentací se však Městský soud v Praze neztotožňuje.
21. Předně soud předesílá, že práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí akreditace jsou způsobilá přechodu na nástupnickou právnickou osobu, jak vyplývá z výše citovaného ustanovení § 17 odst. 9 ZUOZ účinného do 30. 6. 2017 (zákonem č. 67/2017 Sb. došlo ke zrušení druhé věty tohoto ustanovení).
22. Ačkoliv na žalobkyni přešla část jmění rozdělované společnosti PRIMAVED Healthia, včetně zaměstnanců, nelze automaticky usuzovat, že na žalobkyni přešla rovněž akreditace udělená jmenované společnosti a práva a povinnosti s ní spojená. Přechod těchto práv není obsažen ani v Projektu přeměny, který je přílohou notářského zápisu č. NZ 75/2016 ze dne 12. 4. 2016 (v plném znění uložen ve Sbírce listin), který obsahuje pouze přechod movitého majetku, zaměstnanců, smluv se zdravotnickými pojišťovnami či nájemních smluv. O přechodu práva a povinností vyplývajících z rozhodnutí o akreditaci však v projektu není žádná zmínka. Ovšem ani v případě, že by na tento přechod projekt přeměny pamatoval, nemohlo by k přechodu akreditace dojít.
23. Přestože při rozdělení společností může dojít k zániku rozdělované společnosti (občanský zákoník ve výše citovaném ustanovení § 179 uvádí rozštěpení, při němž rozdělovaná právnická osoba zaniká), v posuzovaném případě se jednalo o odštěpení, při němž se rozdělovaná právnická osoba neruší ani nezaniká. Ačkoliv lze namítat, že z ustálené judikatury vyplývá, že aplikace práva vycházející pouze z jazykového výkladu je neudržitelný způsob používání práva a jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97), ust. § 17 odst. 9 ZUOZ neumožňuje (ani cestou extenzivního výkladu) přechod akreditace z právnické osoby, která nezaniká. Městský soud v Praze tak v tomto případě vycházel z jazykového výkladu ustanovení, neboť v opačném případě (kdyby přechod akreditace uznal i v případě, že rozdělovaná společnost nezanikne) by se jednalo o nepřípustné dotváření práva.
24. Soud vzal ve zřetel, že v ust. § 17 odst. 9 věta druhá ZUOZ je uvedeno: „*Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu...*“ Je tedy zcela zřejmé, že přechod akreditace neprobíhá automaticky. Přestože lze žalobkyni přisvědčit, že správní řád je subsidiárně aplikovatelný i v řízení o udělení akreditace, lze jej použít pouze na situace, na které zvláštní předpis (ZUOZ) výslovně nepamatuje. ZUOZ však přechod akreditace v § 17 odst. 9 upravuje a nelze tak toto ustanovení obejít odkazem na obecný právní předpis. K odkazu žalobkyně na právní nástupnictví upravené ust. § 244 odst. 2 zákona o přeměnách soud konstatuje, že v něm je výslovně uvedeno, že „*vyčleněná část jejího jmění včetně případných práv a povinností z*

pracovněprávních vztahů přechází na existující nebo vznikající jednu nebo více nástupnických společností nebo družstev podle projektu odstěpení“. Všechny majetek, včetně práv a povinností, přecházející na nástupnickou společnost tak musí být uveden v projektu přeměny, nestanoví-li tento nebo jiný zákon jinak. To platí i o samotné akreditaci.

25. Ohledně námitky žalobkyně týkající se užívání pojmu akreditované zařízení, nikoli akreditovaná osoba, se soud ztotožňuje se žalovaným, že se zde jedná pouze o nedůslednost zákonodárce. Podstatnou shledává soud skutečnost, že z ZUOZ vyplývá, že udělení akreditace je akt *ad personam*, tedy akt vydaný vůči osobě, které byla udělena, jehož vydání předchází akreditační řízení zahajované na žádost osoby, která hodlá uskutečňovat vzdělávání ve vzdělávacím programu. Pro úplnost soud dodává shodně s žalovaným, že si nelze si představit, že by práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci plnil neživý soubor jmění, pokud by byla udělena „akreditovanému zařízení“, jak mylně předesílá žalobkyně. I ze samotného rozhodnutí o akreditaci je zřejmé, že je udělována žadateli - právnické osobě PRIMAVED Healthia a tato osoba je také uvedena v seznamu akreditovaných zařízení (z něž rovněž vyplývá, že „zařízeními“ jsou myšleny právnické osoby).
26. Závěrem soud doplňuje, že pokud má žalobkyně za to, že splňuje veškeré podmínky pro udělení akreditace, jejíhož přechodu se domáhá (jak majetkové, tak personální), nic jí nebrání o udělení akreditace požádat. Není ostatně na subjektu žádajícím o akreditaci, ale na žalovaném, aby posoudil, zda skutečně splňuje veškeré podmínky pro udělení akreditace.
27. *Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
28. *Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
29. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 judikoval, že „ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li-a to kumulativně, tedy zároveň-splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), [...] není-li splněna byť jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odeprýt a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout.“ V návaznosti na výše uvedené zdejší soud dospěl k závěru, že tvrzený zásah nesplňuje podmínku nezákonnosti, neboť žalovaný postupoval v souladu se zákonnými ustanoveními. Neuvedení žalobkyně v seznamu akreditovaných zařízení nekonstitovalo nezákonný zásah. Žaloba tedy není důvodná, a proto ji soud podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu